

Pomurske mlekarne

Iz pomurskih v delavske mlekarne

Dolg mlekarn 13,4 milijona evrov – Sanacije se bo verjetno lotila Delavska hranilnica – Delničarji bodo odločali o osnovnem kapitalu

Prisilni upravitelj Pomurskih mlekarn Zlatko Vili Hohnjec je objavil seznam preizkušenih terjatev. Prijavljenih terjatev je bilo za 14,4 milijona evrov. Prisilni upravitelj je priznal 13,4 milijona evrov terjatev. Prerekal pa je za slab milijon terjatev. Od prerekanih terjatev tretjina ali 329 tisoč evrov odpade na bivšega direktorja mlekarne Dušana Lanščaka. Prisilni upravitelj terjatev prereka, saj je v teku spor na delovnem sodišču. V tem sporu Dušan Lanščak dokazuje, da mu je bilo neopravičeno prekinjeno delovno razmerje, ki ga je imel sklenjenega za nedoločen čas. Preseneča le, da prijavljena terjatev izhaja iz menedžerske plače, ki jo je imel Dušan Lanščak kot direktor pred razrešitvijo s tega položaja.

NLB prodaja terjatev

Pri imenovanju upniških odborov ločitvenih in navadnih upnikov, se je NLB odpovedala članstvu v upniškem odboru in napovedala prodajo svoje terjatve. Prodaja terjatve NLB v višini 3,4 milijona evrov je ključna za sanacijo Pomurskih mlekarn. Poleg NLB so mlekarne dolžne Raiffeisen banki 669 tisoč evrov, NKBM 301 tisoč in Poštni banki Slovenije 1,8 milijona evrov. Bančne terjatve znašajo 6,2 milijona evrov. Dober milijon odpade na preostale ločitvene upnike, vse drugo pa so navadni upniki. Večje upnice so štiri zadruga dobaviteljice mleka. Mlekarska zadruga Ptuj ima 884 tisoč evrov terjatev, Pomurska mlekarstva zadruga

ga 873 tisoč, Kmetijska zadruga Radgona 284 tisoč in Splošna kmetijska zadruga Ljutomer Križevci 1,2 milijona evrov odprtih terjatev. KZ Radgona po obsegu prodaje ne zaostaja za drugimi mlekarnami, vendar je del mleka prodajala posredno, zato je terjatev za skoraj polovico manjša od preostalih dveh zadrug. SKZ Ljutomer Križevci pa s svojo terjatvijo odstopa, ker je v času dobrih odnosov s poslovodstvom mlekarn opravljala posredniške posle pri nakupu mleka. Pri predlogu prisilne poravnave je bil zadrugam predlagan odpis desetih odstotkov terjatve in možnost konverzije terjatve v kapital družbe, sicer pa poplačilo v letu dni od skupščine družbe.

Terjatve kot terjatve pač, a ni tako. Barantanje s terjatvami postaja ključno za reševanje Pomurskih mlekarn iz finančnega brezna in dokončne konsolidacije podjetja. Očitno je vodstvo podjetja skupaj z nekaterimi predstavniki zadrug uspelo najti partnerja, ki se bo aktivno vključil v sanacijo podjetja. Direktor podjetja Robert Serec dogajanja pred izredno skupščino, ki bo v začetku januarja, ni pripravil komentirati. So nam pa dostopni že nekateri kazalniki, da se v sanaciji mlekarn resno vključuje Delavska hranilnica. Ta je zanesljivo odkupila terjatev Pomurske mlekarstva zadruga, končana naj bi bila tudi pogajanja o odkupu terjatve KZ Radgona. Ponudbo za odkup naj bi dobila tudi SKZ Ljutomer Križevci. Neznanka ostaja

Mlekarska zadruga Ptuj, ki naj bi svojo terjatev konvertirala, za poplačilo dobaviteljev pa naj bi najela kredit. Terjatve zadrug so slabe terjatve, od katerih banka ne bi imela velike koristi, če bi podjetje končalo na najslabši možni način – v stečaju, saj gre za nezavarovane terjatve. Mimogrede, sodišče je pritožbo SKZ Ljutomer - Križevci, v kateri je ta zahtevala stečaj družbe, zavrnilo kot neutemeljeno. Če se vrnemo k upniškemu odboru in NLB, se je očitno nekaj začelo dogajati s terjatvami NLB, za katere naj bi se zanimala Delavska hranilnica. Z odkupom in konverzijo teh terjatev in zadrugnih terjatev bi dobila Delavska hranilnica prevladujoč vpliv v Pomurskih mlekarnah in bi se lahko lotila sanacije podjetja. Ni pa mogoče izključiti še ene predpostavke. Dolg preostalih treh bank je zdaj praktično pod eno streho, saj vse tri banke obvladuje isti lastnik. In to lahko pomeni dodatno dobro izhodišče za sanacijo Pomurskih mlekarn pod pogojem, da pride do morebitnega dogovora o nakupu teh terjatev z Delavsko hranilnico.

Izločitev neodločnih in neodgovornih zadrušnikov

Očitno so v Delavski hranilnici pred morebitno odločitvijo za sanacijo Pomurskih mlekarn dobro preučili dogajanje v mlekarnah v preteklosti. Če so sprejeli odločitev o odkupu terjatev, so to naredili iz še enega pragmatičnega

razloga, rešili so se neodgovornih lastnikov, ki so ves čas samo izčrpavali svojo lastnino, v njeno sanacijo pa niso bili pripravljeni vložiti niti centa. Če bi Delavska hranilnica morebiti kupila terjatve NLB, prisilna poravnava ni več vprašljiva. Terjatev NLB in terjatve drugih zavarovanih upnikov že zagotavljajo tričetrtinsko soglasje ločitvenih upnikov za potrditev prisilne poravnave. Z odkupom terjatev najpomembnejših navadnih upnikov ne bo več težko doseči 60-odstotnega soglasja navadnih upnikov.

Zadruga kmete, lastnike delnic, pustile na cedilu

Na skupščini sedmega januarja 2016 bodo delničarji odločali o zmanjšanju osnovnega kapitala 1,4 milijona evrov za celoten znesek. Tako bo osnovni kapital družbe znašal nič. To pomeni prenehanje vseh pravic iz lastništva sedanjih lastnikov. Hkrati se bo na skupščini odločalo o povečanju kapitala z novimi stvarnimi vložki. Predmet stvarnih vložkov je lahko vsaka terjatev, ki je vključena v preizkušen seznam navadnih oziroma zavarovanih terjatev upnikov. Če sedanji lastniki na skupščini ne bodo podprli zmanjšanja osnovnega kapitala z 1,4 milijona evrov na nič, to še ne pomeni, da se postopek prisilne poravnave ustavi. Za uspeh prisilne poravnave je ključna podpora upnikov. Ob tem pa ne kaže spregledati še enega dej-

stva – z glasovanjem proti zmanjšanju osnovnega kapitala lastnice oziroma zadruga vložena kapitala kmetov niso rešile. Dejstvo je namreč, da imajo škarje in platno v svojih rokah upniki. Ti imajo po 199. a- in b-členu možnost odločanju o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala in to bodo ali bo storil glavni upnik, če se bo odločil za konverzijo terjatev v stvarni vložek v podjetje.

Šele zdaj se vidi, kako neodgovorno je bilo ravnanje predstavnikov lastnikov in tudi vodstva Pomurskih mlekarn pred dvema letoma. Takrat naj bi bilo doseženo soglasje o minimalni dokapitalizaciji družbe v višini pol milijona evrov, ki so jo zahtevale banke upnice. Toda ta ni bila nikoli izglasovana in potrjena s formalnim sklepom na skupščini. To bi vodstvo moralo storiti in si tako zagotoviti formalno podlago za uresničitev dokapitalizacije (tudi z izvršbami ali konverzijo terjatev, ki so takrat do zadrug že bile). Ravnanje ni bilo skladno z Zakonom o gospodarskih družbah.

Zdaj je sicer problem, ker se očita Mlekarski zadrugi Ptuj, da se polašča Pomurskih mlekarn. Delno to lahko drži, realno pa bo težko izvedljivo, saj po morebitni uspešni sanaciji Mlekarska zadruga Ptuj kapitalsko ne bo tako močna, da bi lahko postala večinska lastnica. Tudi morebitna konverzija sedanjih terjatev ne bo mogoča brez pokritja s posojilom.

J. Votek